

Sväté omše

31.1.	Pondelok <i>Sv. Ján Bosco</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	7:30	+ Michal Kosiak (pohr.)
1.2.	Utorok <i>Féria</i>			
2.2.	Streda <i>Obetovanie Pána</i>	Rakovce n/O <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19</i> Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	17:00	+ Ján, Mária Zolovčíkovi
3.2.	Štvrtok <i>Sv. Blažej</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	18:00	* Mária, Anna
4.2.	Piatok <i>Prvý piatok v mesiaci</i>	Rakovce n/O <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19</i> Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	17:00	+ Viktor, Anna, Jozef, Aurélia
5.2.	Sobota <i>Fatimská sobota</i>	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	7:00	* za ružencové bratstvo
6.2.	Nedeľa PIATA NEDEĽA	Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i> Rakovce n/O <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i> Nižný Hrušov <i>- zaočkovaní a tí, ktorí prekonali Covid-19.</i>	8:00	+ Ján
			9:15	* za farnosť
			10:30	+ Andrej, Anna, Andrej

SVIATOSŤ ZMIERENIA:

Pondelok: Nižný Hrušov 08:00 – 09:00 hod.,

Streda: Rakovce n/O 16:00 – 17:00 hod.

Štvrtok: Nižný Hrušov 10:00 – 11:00 hod., 16:00 – 18:00 hod.

„Snívajme ako jedna ľudská rodina,
ako spolupútnici s tým istým ľudským telom,
ako deti jednej Zeme, ktorá je naším spoločným domovom,
každý s bohatstvom svojej viery a svojho presvedčenia,
každý svojím vlastným hlasom, všetci ako bratia a sestry!“

(pápež František: Fratelli Tutti, č. 8).

Farský týždenník Náš Adonai vydáva pre vnútornú potrebu farnosti:
Rímskokatolícka farnosť Najsvätejšieho Tela Pána Nižný Hrušov
Príspevky a komentáre - maximum 20 riadkov - posielajte na: faraniznyhrušov@gmail.com
Za pravopisnú a jazykovú úpravu zodpovedá autor článku. Fotografie: zdroj internet a archív farnosti.
Tel: 057 488 01 38, 0948 608 523

Náš Adonai

TÝŽDENNÍK RÍMSKOKATOLICKEJ FARNOSTI NIŽNÝ HRUŠOV 16. ROČNÍK 30.01.2022

5

26. SVETOVÝ DEŇ ZASVÄTENÉHO ŽIVOTA

Výnimočným dňom v roku sa vyznačuje 2. február, sviatok Obetovania Pána, kedy slávime aj Deň zasväteného života. Každoročne je to deň stretnutia otca biskupa s rehoľnými bratmi a rehoľnými sestrami jeho diecézy a medzi rehoľníkmi navzájom. Tento deň je sviatkom pre všetkých zasvätených, pretože je venovaný ich nádhernému povolaniu, ktoré rôznymi spôsobmi vyžaruje Božiu lásku k mužom, ženám a celému vesmíru.

V stredu 2. februára na sviatok Obetovania Pána, na ktorý pripadá 26. svetový deň zasväteného života, bude pápež František o 17.30 celebroid Eucharistiu v Bazilike sv. Petra spolu s členmi inštitútov zasväteného života a spoločností apoštolského života. Sv. Ján Pavol II. vo svetle náuky o Cirkvi ako spoločenstve vyzval zasvätené osoby, aby „boli skutočnými odborníkmi spoločenstva a praktizovali jeho spiritualitu“ (Vita consecrata, č. 46). Pápež František oslovený sv. Františkom, zakladateľom a inšpirátorom mnohých inštitútov zasväteného života, rozširuje obzor a pozýva zasvätených, aby sa stali tvorcami univerzálneho bratstva, strážcami spoločného domu: zeme a každého stvorenia (porov. encyklika Laudato si').

Ďakujeme milosrdnému Bohu za rehoľné sestry, kňazov, rehoľných bratov a všetkých zasvätených, nech sa v nich posilní živá a zamilovaná viera, istá a radostná nádej, pokorná a čínorodá láska. Vyprosujeme Božie požehnanie pre každého z nich, chváliac Pána a ďakujúc za dar povolania a poslania.

-z listu Kongregácie pre inštitúty zasväteného života a spoločnosti apoštolského života-

SVIECA - SYMBOL MÔJHO ŽIVOTA

Premýšľali ste už niekedy nad tým, že ani jednu z posvätených vecí nám nedáva Cirkev pred náš zrak tak často ako sviečku? Sotva sa človek narodí, nesú ho ku krstu, zbaviť sa dedičného hriechu, kňaz mu podáva horiacu sviecu týmito slovami: Prijmi túto horiacu sviecu a svieť v celom svojom živote svetlom viery a dobrých skutkov, aby keď príde Pán, mohol si mu vyjsť v ústrety. (Krst vo východnom obrade) Keď ide prvýkrát prijať Ježiša v najsvätejšej sviatosti Eucharistie, drží sviecu. Keď spečatuje v chráme svoju lásku vo sviatosti manželstva, tiež ho víta pri evanjeliu zapálená svieca. Keď nás stretne v živote nejaká pohroma, búrka, víchrica, blesky, zapalujeme s vierou hromničku, aby nás Božia moc a sila ochránila. Sviecu zapalujeme aj keď nie je elektrina, keď je tma. Keď sme chorí a kňaz nám nesie Najsvätejšiu Eucharistiu, kladieme na stôl sviecu. Po smrti nám naši najbližší zapália sviece okolo truhly, a keď bude naše telo odpočívať v hrobe čakajúc na druhý slávny príchod Spasiteľa, naši najbližší nám aspoň raz v roku zapália na hrobe sviecu. Sviečky svietia v chrámoch, dokonca je to i liturgická povinnosť zapalovať sviece na oltári.

Svieca je takým verným spoločníkom v našom živote. V byzantskej Cirkvi sa svätenie vody nezaobíde bez sviečky takzvanej „Trojice“, ktorú kňaz trikrát ponára do vody. My, západná Cirkev, na veľkonočnú vigíliu od posväteného ohňa zapalujeme veľkonočnú sviecu a v sprievode vchádzame do kostola, kde je úplná tma a keď kňaz s veľkonočnou sviecou v ruke postupne trikrát zvolá „Kristus svetlo sveta!“ a ľud odpovedá „Bohu vďaka!“, postupne sa začínajú v kostole svetlá, naznačujúc tým, že sa bliži okamih vzkriesenia, keď sa v ľudských srdciach rozsvieti Kristovo svetlo ako svetlo nádeje a radosť. Potom, v obrade svätenia vody, ponárime trikrát horiacu veľkonočnú sviecu, naznačujúc tým, že práve vzkriesený Kristus dáva krstným prameňom silu očistiť človeka od dedičného i od osobných hriechov. A na konci veľkonočnej vigílií je obrad vzkriesenia, keď chodíme v procesii ulicami dediny so zažatými sviečkami a spievame: Pán Ježiš Kristus vstal z mŕtvych, aleluja, chváľme Boha...

Prečo sme si tak zamilovali sviecu? Lebo ona je symbolom živého Ježiša.

On sám sa nazval Svetlom sveta. Keď si pripomíname udalosť, ako Jozef s Máriou prinášajú do chrámu malého Ježiša, berie ho do rúk stariec Simeon a takto vebí Boha: Svetlo na osvietenie pohanov a sláva Izraela, svojho ľudu. Ježiš Kristus je tým svetlom, ktoré osvecuje pohanov a On je aj slávou tých, ktorí uveria v Neho.

Bol čas, keď svieca nebola, urobil ju majster sviečkar. Ale bola by len kúsok vosku, keby do nej nevložil knôt, ktorý je akoby dušou sviečky. Nemala by žiadny zmysel, keby si ju nikto nekúpil a doma v potrebe nezapálil. A keď už horí, čo sa s ňou stáva? Vo svojej službe sa ničí, zhára, až príde čas, keď celkom dohorí. Toto je život každej sviecy, ale toto je život každého človeka.

I my sme kedysi neboli, kým nás pod srdcom matky neutvoril Stvoriteľ. Ako knôt, vložil Boh do nášho tela dušu. Ale nemali by sme zmysel, keby si nás Boh krstom nepovýšil medzi svoje deti a očakáva od nás, že sa budeme v službe ničť, zhárať, obetovať sa pre Neho. Tak ako svieca, až dohorí, prestane existovať. Ľudský život tiež raz celkom iste „dohorí“, ale neprestane existovať.

Každá svieca môže dobre poslúžiť svojmu majiteľovi. Ale v tých službách je obrovský rozdiel. Dve sviece horia, svietia. Ale výsledok je rôzny. Jedna slúži pri bohoslužbách, zhára sa na Božiu slávu, ale druhá môže slúžiť i zlodejovi, aby kradol, vrahovi, aby zabíjal. Sviečka môže byť doma na stole, kde sa celá rodina večer modlí, ale môže byť i na stole v bare, kde ženatý muž zväzda cudziu ženu. Vidíme, že aj jedna aj druhá svieca sa ničť pre majiteľa, zhára, ale jedna je požehnaná, kým druhá preklínaná, zlorená.

Tento sviatok je na naše zamyslenie: Môj život je ako život sviecy. Som svieca, ktorá zhára, ale v službe Boha, alebo v službe Zlého? Za koho zháram, za koho som zháral doteraz? Komu som žil? Žijem na Božiu slávu, alebo žijem hriechu?

Stále, keď berieme sviecu do rúk, spomeňme si, že náš život je taký ako tá svieca. Ale je veľký rozdiel, či je môj život v službách Zlého alebo v službách Bohu.

-FK-

„Sme na ceste k stále plnšiemu spoločenstvu vedenému jemným Božím svetlom, ktoré rozptyľuje temnotu rozdelenia a nasmerúva nás k jednote kresťanov. Svet potrebuje Pánovo svetlo, ktoré svieti len v láske, v spoločenstve.“

(pápež František)